

Kalemim

– Veysel KARA · 14 Mayıs 2010

KALEMİM

Ahh kalemim...
Selvi boylum, mavi gözlüm.
tek sırdaşım, dert yoldaşım.
Dosttan ileriyiz seninle,
Dostlar, omuz omuzadır,
Oysa sen ceketimin iç cebinde,
Yüreğimdesin...

Bazan masamdaki beyaz kağıda,
Gözlerimi diker, bakarım.
Su sızmaz aranızdan bilirim.
Sözlerimi jurnalleyeceğini de...
Ama yinede şefkatle okşar,
Kulağına bişeyler fısıldarım,
Sevgiliden, sevdadan bahsederim.
Tabii ki sende inanırsın.
Çünkü saf ve temiz kalplisin.

Bir daha sana yalan söylemiyeceğim,
Eğer unuttur mırıldanırsam,
O acı ekşi buruk heceyi,
Dur çizme ne olur,
O güzelim kağıdı.

Bugün bişeyi daha iyi anladım.
Düşenin dostu olmuyormuş.
Sen sen ol, düşme kimse eline.
Ana-baba- gardaş- kendine bile.
Taa ki klalemine bile.
Bak şuna; dinlemiyor beni.
Fısıldıyor herşeyi
O güzelim kağıda...

Veysel KARA